

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11EK/45/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117220500
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Klimek
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2017:6117220500.2

Uznesenie

Okresný súd Banská U. v exekučnej veci oprávneného: 1./ F. H. Y., Q.. X.X.XXXX, U. Y. X, R., a 2./ H. Y. Y., Q.. XX.XX.XXXX, U. Y. X, R., obaja zákonne zastúpení: S. Y., Q..XX.XX.XXXX, U. Y.Í. X, R., XXXXX, zast.: Eva Petránová Advokátska kancelária s.r.o., Puškinova 16, Prešov, proti povinnému: J. Y., Q.. XX.XX.XXXX, D. X, R., zast.: JUDr. Zdeňka Vokálová, advokátka, Hlavná 61, Prešov o vymoženie výživného, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Radovan Ferenc, so sídlom exekútorského úradu Slovenská 13, Prešov, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd exekúciu v časti vymáhania istiny v sume 941,07 eur z a s t a v u j e .

odôvodnenie:

1. Oprávnení v prvom a druhom rade sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 29.6.2017 domáhali od povinného vymoženiu zameškaného výživného v sume 1500 eur a bežného výživného 450 eur mesačne (výživné na oboch oprávnených spolu) na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 27P/477/2015, zo dňa 06.12.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 8CoP/7/2017, zo dňa 24.04.2017. Poverením zo dňa 02.08.2017 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Radovana Ferenc, so sídlom Slovenská 13, Prešov, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 317 EX 694/17 na zameškané výživné v sume 1500 eur, bežné výživné v sume 450 eur a trovy exekúcie oprávneného v sume 106,87 eur.

2. Súdny exekútor predložil súdu návrh na zastavenie exekúcie povinného zo dňa 27.09.2017, doručený súdu dňa 18.10.2017. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 27P/477/2015, zo dňa 06.12.2016 bol zaviazaný prispievať na výživu oprávnených v sume 250 eur a 200 eur mesačne, počnúc dňom právoplatnosti, ktorý nastal 25.05.2017. Pohľadávku oprávnených 1500 eur za zameškané výživné v žiadnom prípade nepovažuje možnú vymáhať, nakoľko on si plnil vyživovaciu povinnosť riadne aj pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 27P/477/2015, zo dňa 06.12.2016 a vyživovaciu povinnosť si plnil aj nad rámec plnenia výšky výživného do právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku Okresného súdu Prešov. Ako dôkaz povinný priložil výpis zo svojho účtu. Povinný má zameškané výživné za obdobie od 16.06.2017 do 15.08.2017 v sume 900 eur uhradené o čom predložil výpisy z účtu.

3. K návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa oprávnení prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadrení oprávneného zo dňa 18.10.2017, doručené súdu dňa 18.10.2017 vyjadrili, že povinný si svoju vyživovaciu povinnosť splnil len čiastočne a to nasledovne:

- dňa 13.02. 2017 uhradil 200 eur, nezaplatené zostalo 250 eur
- dňa 13.03. 2017 uhradil 200 eur, nezaplatené zostalo 250 eur
- dňa 13.04. 2017 uhradil 200 eur, nezaplatené zostalo 250 eur
- dňa 15.05. 2017 uhradil 200 eur, nezaplatené zostalo 250 eur
- dňa 15.06. 2017 uhradil 200 eur, nezaplatené zostalo 250 eur

- dňa 14.07. 2017 uhradil 450 eur, nezaplatené zostalo 0 eur
- dňa 15.08. 2017 uhradil 450 eur, nezaplatené zostalo 0 eur
- do dňa 15.09.2017 uhradil 0 eur, nezaplatené zostalo 450 eur
- dňa 13.10. 2017 uhradil 450 eur, nezaplatené zostalo 0 eur

Oprávnení ďalej považujú tvrdenie povinného, že povinnosť platiť výživné na oprávnených v sume 200 eur a 250 eur (spolu na oboch 450 eur) mesačne až odo dňa právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn 27P/477/2015, zo dňa 06.12.2016, teda od 25.05.2017 za nesprávne a v rozpore so zákonom. V zmysle ustanovenia § 44 Civilného mimosporového poriadku rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením. Ide o tzv. predbežnú vykonateľnosť.

4. Podľa § 61k ods. 1 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

5. Podľa § 44 Civilného mimosporového poriadku rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

6. V návrhu na vykonanie exekúcie obaja oprávnení spoločne žiadali zameškané výživné v celkovej sume na oboch oprávnených 250 eur mesačne za šesť mesiacov od februára 2017 do júla 2017, spolu 1500 eur a to z titulu, že exekučný titul im priznáva nárok na výživné 450 eur mesačne obom spoločne k rukám ich zákonnej zástupkyne, pričom povinný platil za obdobie 6 mesiacov od februára do júla 2017 iba 200 eur mesačne. Teda zameškané výživné za 6 mesiacov predstavuje 1500 eur.

7. Súd z výpisu z účtu povinného, ktoré povinný priložil k návrhu na zastavenie exekúcie zistil, že povinný

- dňa 13.04.2017 zaplatil výživné za mesiac máj 2017 v sume 200 eur,
- dňa 15.05.2017 výživné za mesiac jún 2017 v sume 200 eur,
- dňa 15.06.2017 výživné za mesiac júl 2017 v sume 200 eur,
- dňa 14.07.2017 výživné za mesiac august 2017 v sume 450 eur,
- dňa 15.08.2017 výživné za mesiac september 2017 v sume 450 eur,

všetko na účet oprávnených uvedený v návrhu oprávnených na vykonanie exekúcie, t.j. na účet Z.: Y S týmito údajmi o platbách súhlasia aj oprávnení vo svojom vyjadrení.

8. Súd má za preukázané, že povinný zaplatil

- za mesiac marec 2017 dňa 13.02.2017 výživné 200 eur,
- za mesiac apríl 2017 dňa 13.03.2017 výživné 200 eur,
- za mesiac máj 2017 dňa 13.04.2017 výživné 200 eur,
- a mesiac jún 2017 dňa 15.05.2017 výživné 200 eur,
- za mesiac júl 2017 dňa 15.06.2017 výživné 200 eur.

Súd sa nestotožňuje s právnym názorom povinného, že bol povinný platiť na oprávnených v prvom a druhom rade výživné v sume 200 eur a 250 eur (spolu 450 eur) mesačne až odo dňa právoplatnosti rozsudku, t.j. od 25.05.2017. Podľa ustanovenia § 44 Civilného mimosporového poriadku rozsudok o výživnom je tzv. predbežne vykonateľný, t.j. jeho vykonateľnosť nastáva doručením. Povinný bol teda povinný platiť výživné v sume spolu 450 eur na oboch oprávnených už odo dňa vykonateľnosti rozsudku, t.j. od 16.02.2017. Na tejto skutočnosti vyplývajúcej priamo zo zákona nemení nič ani skutočnosť, že výrok rozsudku viaže povinnosť platiť výživné až odo dňa právoplatnosti. Tento právny názor, že pri predbežne vykonateľnom rozsudku povinnosť plniť nastáva vykonateľnosťou, teda nezávisle na formulácii výroku súdu, ktorý uložil povinnosť plniť až odo dňa právoplatnosti, zastáva aj Najvyšší súd Slovenskej republiky: „V prejednávanej veci spočíva dovolaním napadnuté uznesenie na správnom právnom názore, že exekučný titul vo výrokoch o výživnom bol predbežne vykonateľný (bez obmedzenia) ex lege. Na tom nič nemení ani formulácia tej časti výroku uvedeného exekučného titulu, v ktorej sa povinnosť plniť viazala na právoplatnosť rozsudku.“ (Uznesenie zo dňa 01.12.2008, sp. zn. 3 Cdo 98/2008). Povinný bol teda povinný platiť výživné na oboch oprávnených v celkovej sume 450 eur odo dňa vykonateľnosti, t.j. od 16.02.2017. Túto povinnosť si povinný plnil len čiastočne, keď za mesiace marec až júl platil len 200 eur mesačne. Teda za týchto 5 mesiacov predstavuje zameškané výživné 5-krát 250 eur, spolu 1250 eur.

9. Za mesiac február bol povinný povinný povinný platiť alikvótnu časť zo sumy 450 eur od 16.02.2017, čo predstavuje sumu 208,93 eur. Oprávnení si uplatňovali za tento mesiac nárok zo zameškaného výživného vo výške 250 eur. Túto sumu nie je možné oprávneným priznať, nakoľko prekračuje nárok

vyplývajúci z alikvótnej časti. Súd súhlasí s tvrdením povinného, že zameškané výživné za oprávnenými žiadané obdobie od februára do júla 2017 nemohlo predstavovať 1500 eur (6 mesiacov po 250 eur zameškaného výživného), nakoľko na sumu prevyšujúcu 208,93 eur za mesiac február na oboch oprávnených spoločne oprávnení nemali nárok, mali nárok iba na alikvótnu časť. Suma 250 eur a 200 eur, spolu 450 eur na oboch oprávnených mesačne sa vzťahuje na celý mesiac, nemožno ju v plnej výške žiadať za časť mesiaca. Za časť mesiaca však možno žiadať alikvótnu časť. Celkové zameškané výživné tak predstavuje 1250 eur za mesiace marec až júl 2017 a 208,93 eur za mesiac február 2017, spolu 1458,93 eur. Preto súd exekúciu v časti, v sume 41,07 eur zastavil.

10. Z povinným predložených výpisov z účtu povinného, ako aj zo zhodného tvrdenia oprávnených v ich vyjadrení má súd za preukázané, že povinný

- dňa 14.07.2017 zaplatil výživné 450 eur a

- dňa 15.08.2017 zaplatil výživné 450 eur

Preto súd nevidí dôvod, aby bola istina navýšená o zameškané výživné za dva mesiace v sume spolu 900 eur za obdobie od 16.06.2017 až 15.08.2017, ako súdny exekútor uviedol v upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 13.09.2017, nakoľko súd už priznal v poverení na vykonanie exekúcie zameškané výživné v sume 250 eur za mesiac júl 2017 započítané do pôvodnej istiny 1500 eur, nakoľko povinný dňa 16.06.2017 zaplatil len 200 eur. Súd má za preukázané, ako vyššie uviedol, že povinný za mesiace august a september 2017 zaplatil výživné v plnej výške, riadne a včas, preto neprichádza do úvahy za toto obdobie navýšiť istinu o zameškané výživné za 2 mesiace. Preto súd exekúciu v časti, aj v sume istiny 900 eur zastavil, nakoľko neexistuje legitímny a zákonný dôvod vymáhať od povinného výživné, ktoré už vopred a riadne a včas zaplatil.

11. V nedostatku právneho dôvodu vymáhať výživné za mesiac február 2017 nad rámec alikvótnej časti ako aj vymáhať výživné za dva mesiace v období od 16.06.2017 do 15.08.2017, za ktoré povinný preukázateľne zaplatil riadne a včas, ako súd zistil z výpisov z účtu povinného ako aj zhodného tvrdenia oprávnených. Preto súd v zmysle ustanovenia § 61k, ods. 1, písm d) rozhodol o zastavení exekúcie v časti, v istine v sume celkovo 941,07 eur (41,07 eur za mesiac február 2017 + 900 eur istiny údajne zameškaného výživného za obdobie od 16.06.2017 do 15.08.2017).

12. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti nároku v časti istiny v sume 941,07 eur, preto v súlade s citovaným ustanovením § 61k ods. 1 písm. d) exekúciu v časti zastavil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. uvedenie súdu, ktorému je podanie určené, osoby, ktorá podanie robí, veci, ktorej sa podanie týka, čo sa podaním sleduje a podpis) uvedené, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha. Rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.